

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/34/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4620010181
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4620010181.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a Mgr. Moniky Farkašovej, v trestnej veci obžalovaného O. A., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Topoľčany proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 2T/37/2020 zo dňa 01.03.2021, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 21.07.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku s a odvolanie okresného prokurátora
z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Topoľčany (ďalej len „súd prvého stupňa“) z 01.03.2021 sp.zn. 2T/37/2020 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) bol obžalovaný O. A. (ďalej len „obžalovaný“) podľa § 285 písmeno a/ Trestného poriadku oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry Topoľčany č. Pv 29/20/4406 z 10.06.2020 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 140 písmeno b/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že:

dňa XX.XX.XXXX približne o XX.XX hod. v mieste jeho prechodného bydliska v obci G. č. XXX, okres J., po predchádzajúcom slovnom nedorozumení a nadávkach na chodbe rodinného domu napadol dcéru svojej manželky, poškodenú A. O. tak, že ju sotil do hrudníku, v dôsledku čoho si poškodená pri páde na zem udrela svoj malíček ľavej ruky, ležiacu poškodenú obžalovaný ďalej chytil a ťahal ju za jej vlasy a opakovane ju kopal do rôznych častí tela, pričom ju jedenkrát kopol aj do rozkroku, čím jej spôsobil dvojitú prasklinu dolného článku malíčka ľavej ruky s krvnou podliatinou pod nechťom malíčka, ktoré si vyžiadalo dobu liečenia 30 dní, obžalovaný sa takéhoto konania dopustil preto, že poškodená oznámila svojej matke, ktorá je družkou obžalovaného, že si píše cez telefón správy s inými ženami, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Svoje rozhodnutie súd prvého stupňa odôvodnil tým, že obžalovaný spáchanie skutku poprel. Zo spáchania skutku ho priamo usvedčovala svojou výpoveďou z prípravného konania iba poškodená. Ich výpovede sú teda z dôkazného hľadiska rovnocenné. Zároveň súd poukázal na vyjadrenie poškodenej, ktorá uviedla, že prst si prisadla keď padala na zem, ďalej tvrdila, že ju mal obžalovaný sotiť a kopnúť medzi nohy, avšak žiadne ďalšie zranenia (okrem zlomeného malíčka) preukázané neboli, s inými zraneniami ani nepodstúpila lekárske ošetrenie či vyšetrenie. Toto tvrdenie vyvoláva potom značné pochybnosti o pravdivosti tvrdení poškodenej, nakoľko ak by sa stal skutok, ktorý opísala poškodená, t.j. že ju mal obžalovaný sotiť a na zemi ju držať za vlasy a kopať, je len ťažko predstaviteľné, že by neutrpela aj iné zranenia. Ďalšou okolnosťou oslabujúcou dôveryhodnosť poškodenej je aj jej tvrdenie (vo výpovedi v prípravnom konaní), kedy uvádzala, že doma s ňou potom nikto nerozprával a chodili okolo nej akoby bola vzduch. Z výsluchu obžalovaného a svedkyne G. A. totiž jednoznačne vyplýva, že poškodená z domu odišla bývať hneď v uvedený deň t.j. XX.XX.XXXX k priateľovi. Zároveň poškodená

tvrdila, že pri páde sa akoby obšuchla o zem a na skrini zostal čierny pásik od topánky. Svedkyňa G. A. však na hlavnom pojednávaní vypovedala, že si na chodbe nevšimla žiadne stopy po zápase, ani vlasy, nebolo nič na nábytku ani na stenách. V neposlednom rade súd poukázal na závery znaleckého posudku doc. MUDr. Vladimíra Popelku PHD., v ktorých znalec uvádza dve možné alternatívy vzniku poranenia malíčka poškodenej, t.j. pri páde poškodenej a nárazu špičkou vystretého malíka do tupého predmetu okolitého terénu, resp. silným stlačením (pricviknutím si malíka do dverí, úderom kladiva do koncového článku a pod., pričom z popisu zranenia je zrejmé, že na jeho vznik nie je nevyhnutné napadnutie inou osobou. Nakoľko poškodená išla na ošetrenie tohto zranenia až po dvoch dňoch, nemúsi mať toto zranenie príčinnú súvislosť s (tvrdeným) napadnutím. Rešpektujúc zásadu prezumpcie neviny uvedenú v § 2 odsek 4 Trestného poriadku, vychádzajúcu z pravidla „in dubio pro reo“ - v pochybnostiach v prospech obžalovaného, súd obžalovaného oslobodil spod obžaloby podľa § 285 písmeno a/ Trestného poriadku, nakoľko nebolo preukázané, že sa stal skutok uvedený v obžalobe.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení, podal v neprospech obžalovaného odvolanie prokurátor, ktoré odôvodnil tým, že hoci obžalovaný spáchanie trestnej činnosti popieral, zo spáchania trestnej činnosti je usvedčovaný priamo a úplne jednoznačne svedkyňou a poškodenou A. O., ktorá od momentu podania trestného oznámenia, i následne po začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia tvrdila, že jej obžalovaný nadával hneď, ako v ten deň prišla zo školy a na chodbe domu ju následne fyzicky napadol tak, že ju sotil, následkom čoho spadla na zem, kde ju kopal do tela a s jej napádaním prestal až po tom, čo na neho zakričala jej sestra S.. Ohľadne zranenia poškodená uviedla, že toto zranenie vzniklo pádom na zem po tom, čo ju obžalovaný sotil, pričom si buchla aj nohu. Z lekárskej správy o ošetrení poškodenej dňa 05.12.2019 vyplýva, že príčinou vzniku zranení bola inzultácia doma pred dvoma dňami. Atak obžalovaného priamo súvisel s tým, že poškodená oznámila svojej matke, že jej manžel vypisuje s inými ženami. Zo strany obžalovaného tak išlo v podstate o priamy akt pomsty voči poškodenej za toto oznámenie. Poškodená A. O. na hlavnom pojednávaní odmietla vypovedať, z čoho možno usudzovať, že kritická udalosť v rodine významne zhoršila vzťahy medzi jednotlivými členmi domácnosti a postupom času je tu evidentná snaha o zlepšenie vzťahov, i zo strany poškodenej, ktorá proti obžalovanému odmietla vypovedať a zo spáchania trestnej činnosti ho i naďalej usvedčovať. To však v žiadnom prípade neznamená, že sa skutok za ktorý je podaná obžaloba nestal. Práve naopak, svedčí to logicky o tom, že tento skutok sa stal. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok podľa § 321 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku s poukazom na § 322 odsek 3 písmeno a/ Trestného poriadku a podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný O. A. bol o termíne verejného zasadnutia krajského súdu riadne a včas upovedomený, písomným prehlásením zo dňa 20.07.2021 požiadal o vykonanie verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti. Krajský súd za splnenia podmienok ustanovenia § 293 odsek 5 Trestného poriadku vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedla, že zotrváva na dôvodoch odvolania prokurátora. Navrhla o odvolaní prokurátora rozhodnúť v zmysle jeho písomného petitu.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí uviedol, že odvolanie prokurátora považuje za nedôvodné a navrhol ho podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Preskúmaním spisového materiálu krajský súd zistil, že v tomto konaní bol zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie, ktoré súd prvého stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie.

Súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní pri vykonávaní dôkazov postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, ako i ďalších ustanovení upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom konaní, pričom sa neodpustil žiadnych podstatných chýb, ktoré by odôvodňovali zrušenie napadnutého rozsudku v zmysle § 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku.

Svoje rozhodnutie súd prvého stupňa primerane odôvodnil tak, ako mu to ukladajú príslušné ustanovenia Trestného poriadku, keď uviedol, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Stručne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy oprel skutkové zistenia. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa okresný súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného.

Aj podľa názoru krajského súdu, dokazovaním na hlavnom pojednávaní nebolo, z dôkazov, na ktoré je možné prihliadnuť, bez dôvodných pochybností (§ 2 odsek 10 Trestného poriadku) preukázané spáchanie skutku uvedeného v obžalobnom návrhu a z takto vykonaného dokazovania nemožno urobiť jednoznačný záver, že skutok sa stal, a preto výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade odôvodňujú postup podľa § 285 písmeno a/ Trestného poriadku.

V tejto súvislosti dáva krajský súd do pozornosti, že samotné domnienky prokurátora, že odmietnutie výpovede poškodenej A. O. na hlavnom pojednávaní a odmietnutie výpovede svedkyne S. O. po vznesení obvinenia, logicky svedčí o tom, že sa skutok stal, pretože postupom času je evidentná snaha o zlepšenie vzťahov v rodine, nie sú ničím podložené. Trestný poriadok umožňuje svedkom, za splnenia zákonných podmienok, odmietnuť vypovedať, čo obe svedkyne v tom ktorom časovom úseku trestného konania využili.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky prokurátora, krajský súd sa so záverom súdu prvého stupňa, že nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, v plnom rozsahu stotožnil a v tejto súvislosti odkazuje na vyčerpávajúce a zákonu zodpovedajúce odôvodnenie prokurátorom napadnutého výroku rozsudku súdu prvého stupňa. Právnym záverom a úvahám súdu prvého stupňa niet čo vytknúť, krajský súd sa s nimi v celom rozsahu stotožňuje a odkazuje na úvahy súdu prvého stupňa vyjadrené na stranách 5 až 7 odôvodnenia napadnutého rozsudku.

K právnym úvahám a následne záverom súdu prvého stupňa a odvolacím námietkam prokurátora krajský súd dopĺňa, že nezistil priestor pre ďalšie dokazovanie, ktorým by mohol byť skutkový stav veci vo vyššej kvalite zistený v zmysle rozptýlenia pochybností o tom, či sa skutok stal, aj s ohľadom na v znaleckom posudku znalca MUDr. Popelku dve možné alternatívy vzniku zranenia poškodenej, a tiež vychádzajúc z protikladných výpovedí na jednej strane obžalovaného a na strane druhej poškodenej A. O., od ktorých v danej veci záviselo ustálenie viny obžalovaného.

Po komplexnom vyhodnotení všetkých vykonaných dôkazov je potrebné uviesť, že konanie obžalovaného opísané v skutkovej vete nebolo preukázané, i keď niektoré z vykonaných dôkazov môžu naznačovať protiprávne konanie obžalovaného, avšak na základe zákonne zadovaných a procesne použiteľných dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, nemožno spoľahlivo vyvrátiť obžalovaným uplatnenú obhajobu spočívajúcu v tom, že s poškodenou mal síce v kritický čas verbálny konflikt, ale poškodenú fyzicky nenapadol, táto sa bez jeho pričinenia ocitla na zemi, a bez dôvodných pochybností prijať záver, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že na uznanie viny je nevyhnutný súhrn priamych a nepriamych dôkazov, ktoré musia tvoriť logickú navzájom sa dopĺňujúcu reťaz dôkazov, ktoré vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazujú všetky okolnosti žalovaného skutku, ale zároveň usvedčujú obžalovaného. Poukazujúc na jedno zo základných pravidiel vyplývajúcich pri dokazovaní z ďalšej zásady trestného konania uvedenej v § 2 odsek 4 Trestného poriadku, v ktorom je upravená zásada prezumpcie neviny a ktorým je jednak pravidlo „in dubio pro reo - v pochybnostiach v prospech obvineného“ (z ktorého vyplýva pre súd povinnosť rozhodnúť v prospech obvineného, ak zostanú dôvodné pochybnosti o niektorej otázke, ktoré nemožno odstrániť vykonaním ďalších dostupných dôkazov), jednak ďalšie pravidlo, v zmysle ktorého nedokázaná vina má rovnaký dôsledok a význam ako dokázaná nevina (ktorú obvinený nie je v konečnom dôsledku ani povinný dokazovať).

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, krajský súd považuje napadnutý rozsudok za vecne správny a zákonný, ktorého záver nemôžu spochybníť ani skutočnosti uvádzané prokurátorom v jeho odvolaní a preto krajský súd podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok (§ 185 odsek 2 veta druhá Trestného poriadku).